

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยครูนอกจากจะมีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยแก้ปัญหาการพัฒนาการศึกษาโดยตรงแล้วยังเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการผลิตครูที่มีความรู้ความสามารถไปรับใช้ประเทศชาติ มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับชาวชนบท และมีโอกาสได้รับทราบปัญหาและสนองความต้องการของชาวชนบทได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยครูกระจายกระจายในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ (ปาพจน์ โสภณ 2526: 15) วิทยาลัยครูจึงมีเป้าหมายสำคัญในการผลิตครูเพื่อพัฒนาชุมชนและเป็นแกนนำความคิดทางวิชาการผ่านโรงเรียนประถมศึกษาและมีอรรถศึกษาไปสู่การพัฒนาชุมชน วิทยาลัยครูจึงเป็นสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญในส่วนภูมิภาค

บทบาทของวิทยาลัยครูที่ผ่านมาจำเป็นต้องลดการผลิตครู เมื่อพบว่าความต้องการครูเริ่มอิ่มตัว (กองวิจัยการศึกษา 2518: 56) ทำให้วิทยาลัยครูจึงหันไปเร่งรัดในเรื่องคุณภาพของผลผลิตมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519: 60-63) เมื่อนักศึกษาในวิทยาลัยครูได้ลดจำนวนลง อาจารย์ส่วนหนึ่งก็จะเพิ่มบทบาทในการปฏิบัติภาระหน้าที่อื่น เช่น ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาชีพ วิทยฐานะของครูและเจ้าหน้าที่ ผู้บริหาร-การศึกษา ทำนุบำรุงวัฒนธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่สังคมมากขึ้น ("พระราชนิพนธ์วิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518," ราชกิจจานุเบกษา 2518: 24) การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ทำให้วิทยาลัยครูต้องปรับสภาพให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์แบบ อาจารย์เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะช่วยไขไปสู่ความเป็นอุดมศึกษา ตัวอาจารย์ต้องสร้างความก้าวหน้าในทันความรู้ และความเป็นเลิศทางวิชาการ ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยถือว่าสถาบันฝึกหัดครูเป็นแหล่งวิชาการชั้นสูงเพื่ออำนวยความสะดวกต่อความเจริญก้าวหน้าของมนุษยชาติ (อรุณ ปรีดีพิติก 2522: 26-32)

การขยายบทบาทหน้าที่ของวิทยาลัยครูเพื่อรับใช้สังคมให้มากขึ้นนั้น ควรศึกษาสภาพความเป็นไปของสังคมเสียก่อน อาจารย์จะต้องเป็นผู้นำในการศึกษาปัญหาและการ

ดำเนินการงานการศึกษาเป็นส่วนรวม (ติลล บัญเรื่องรอด 2519: 12-18) บุคคลที่เป็นผู้นำทางการศึกษาจึงต้องอาศัยสถานภาพทางวิชาการในระดับสูง การสร้างสถานภาพทางวิชาการไม่ใช่เกิดขึ้นในช่วงสั้น ๆ ต้องสะสมเอาไว้ และไม่ใช้สร้างขึ้นมาง่าย ๆ ต้องเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการโดยอาศัยการค้นคว้าต้องใช้ทั้งเวลาและอาศัยความคิดประสบการณ์ (วิชัย เทียนน้อย 2523: 32-36) วิทยาลัยครูเมื่อได้ลดจำนวนนักศึกษาลง อาจารย์ส่วนหนึ่งจึงไปปฏิบัติภาระหน้าที่นอกเหนือจากการผลิตครู เพื่อส่งเสริมวิทยาลัยครูให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาโดยสมบูรณ์ ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 ภาระหน้าที่เหล่านี้ก็ย่อมต้องอาศัยอาจารย์ที่มีสถานภาพทางวิชาการในระดับสูง คือ มีทั้งปริมาณและคุณภาพทางวิชาการ และประกอบกับทางกรมการศึกษาคูได้กำหนดบทบาทของวิทยาลัยครูตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) วิทยาลัยครูจึงให้ความสำคัญให้การผลิตครูให้ได้คุณภาพสูง และดำเนินการช่วยปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ 2524: 28-29) ดังนั้นสถาบันวิทยาลัยครูจึงต้องการอาจารย์ที่มีสถานภาพทางวิชาการในระดับสูงมาช่วยปฏิบัติภาระกิจดังกล่าวให้สำเร็จลุล่วงมากยิ่งขึ้น

แต่ในสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน แม้วิทยาลัยครูจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 มาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม ยังมีอาจารย์อีกไม่น้อยที่ยังไม่ได้ค้นคว้าสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ (รังสรรค์ พิภพพันธุ์พงษ์ 2522: 76-77) และบุคคลากรอาจารย์ส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่เพียงในเรื่องการสอนตามตารางสอนที่วิทยาลัยกำหนด (พะยอม แก้วกำเนิด 2520: 8) นอกจากนี้วิทยาลัยครูยังมีปัญหาหลาย ๆ ด้านที่จำเป็นต้องแก้ไขอย่างรีบด่วนคือ (เคลลี่ เฮอร์มานโนริค และ สมิธ อ่างถึงใน ชีระ รุณเจริญ 2521: 30-31)

1. อาจารย์ที่สอนในสถาบันฝึกหัดครู จำนวนไม่น้อยที่มีประสบการณ์และการศึกษาอบรมยังไม่เพียงพอ
2. ความต้องการที่จะศึกษาในภาคสมทบ ทำให้อาจารย์ที่สอนต้องทำงานหนัก
3. วิทยาลัยครูต่าง ๆ ยังมีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่เพียงพอ
4. อาจารย์และงบประมาณไม่พอที่จะรักษาคุณภาพของการสอนให้สูงขึ้น

5. อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายและท่องจำเป็นหลัก
6. มุ่งผลิตในตำนปริมาณมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงการปรับปรุงมาตรฐานของคุณภาพมากนัก
7. มีความกำกวม และความไม่เหมาะสมกับความมุ่งหมายในการผลิตเนื้อหาวิชาและการสอน
8. มีความซ้ำซ้อนในหลายเรื่อง เช่น อาจารย์ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกเนื่องจากการทำงานกันระหว่างสถาบันการศึกษาที่แตกต่าง ๆ

นอกจากปัญหาหลายประการดังกล่าวที่ทำให้อาจารย์ในวิทยาลัยครูซึ่งเป็นสถานอุดมศึกษาแห่งหนึ่งมีสถานภาพทางวิชาการมากน้อยแตกต่างกันได้แล้ว สถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ย่อมเกี่ยวข้องกับปริมาณและคุณภาพทางวิชาการ ซึ่งได้จากการสร้างสมผลงานโดยใช้ทั้งเวลาและความคิดประสพการณ์ด้วย (วิชัย เทียนน้อย 2523: 31-36) ดังนั้นสิ่งที่จะชี้ระดับของสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครูได้ก็คือ ตำแหน่งวิชาการ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่พิจารณามอบให้แก่อาจารย์โดยประเมินผลการปฏิบัติงานทางวิชาการของอาจารย์ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ดังเช่น ที่ทบวงมหาวิทยาลัยทำการประเมินจาก (อาทรชนเห็นชอบ 2525: 1-6)

1. ความสามารถในการวิจัยค้นคว้า
2. การเผยแพร่วิชาการหรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา
3. ความรู้ความสามารถในงานทางวิชาการ โดยมีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดในหลักสูตร และทำการสอนได้ผลดีบรรลุความมุ่งหมายตามที่หลักสูตรกำหนด ตลอดจนต้องเสนอเอกสารประกอบการสอนที่ผลิตขึ้นไม่น้อยกว่า 1 รายวิชา โดยต้องเป็นเอกสารที่มีคุณภาพดี และให้ประกอบการสอนมาแล้ว

นอกจากนี้ ระดับวุฒิของอาจารย์ยังเป็นสิ่งชี้ระดับสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาทั่ว ๆ ไปได้ ดังที่ อาชีพอดด์ บี ซอร์ และ ชาร์ง บัวตรี (2523: 1-3) ได้กล่าวว่า ระดับวุฒิมีความสัมพันธ์กับสถานภาพทางวิชาการเพราะวุฒิเป็นวิษยฐานะที่มีการรับรองและกำหนดมาตรฐานความรู้ และวุฒิยังเป็นการรับรองวิษยฐานะสถาบันด้วย วุฒิจึงสามารถชี้ระดับสถานภาพทางวิชาการได้ โดยมีกฎบัตรรับรอง และ อุทุมพร ทองอุไทย

(2523: 1-2) ยังได้กล่าวด้วยว่าวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ก็เป็นดัชนีหนึ่งซึ่งใช้ในการประเมินอาจารย์ได้

การศึกษาสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์เป็นส่วนหนึ่งที่จะชี้ปัจจัยให้วิทยาลัยครูได้ปรับปรุงคุณภาพ เป็นการปฏิรูปบทบาทและฐานะของอาจารย์ให้เป็นหลักประกันทางคุณภาพ การศึกษาของสาขานั้นที่จะได้รับจากสถาบัน (คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา 2519: 5-10) และเป็นการเร่งรัดคุณภาพของการฝึกหัดครูให้สอดคล้องกับนโยบายการฝึกหัดครูตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะที่ 5 (พ.ศ.2525-2529) นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลในวิทยาลัยครู

กรมการฝึกหัดครูได้แบ่งกลุ่มวิทยาลัยครูตามสภาพภูมิศาสตร์ออกเป็น 6 กลุ่ม ซึ่งตามนโยบายของโครงการกลุ่มวิทยาลัยครู จะเน้นให้วิทยาลัยครูได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งทรัพยากรบุคคล เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนางานตามบทบาทของวิทยาลัยครูที่กำหนดไว้ตามสภาพปัญหาของท้องถิ่นนั้น ๆ (พะยอม แก้วกำเนิด 2520: 8-10) เนื่องจาก การศึกษาสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยกลุ่มตะวันตก ยังไม่เคยมีใครศึกษา มาก่อน ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์วิทยาลัยครูกาญจนบุรีในกลุ่มตะวันตกจึงมีความสนใจที่จะทำการ ศึกษาสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวิทยาลัยครู กลุ่มตะวันตก และเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ในการพัฒนาและปรับปรุงทางด้านวิชาการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
2. เพื่อเปรียบเทียบสถานภาพทางวิชาการจำแนกตามตัวแปร วุฒิ ตำแหน่งทาง วิชาการ ตำแหน่งบริหาร ประสบการณ์ คณะวิชาของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก
3. เพื่อเปรียบเทียบสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยครูใน กลุ่มภาคตะวันตก

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก ทางด้านสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ซึ่งได้แก่ งานค้นคว้าและเผยแพร่วิชาการโดย พิจารณาจากการที่บุคลากรได้ศึกษาค้นคว้า เขียนบทความ แต่งตำรา เขียนรายงาน

การทำวิจัยหรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรในสาขาวิชาหรืองานที่วิทยาลัยให้รับผิดชอบ ตลอดจนงานสอนและงานนิเทศ

2. สถานภาพทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยกำหนดหน่วยปริมาณของงานด้านวิชาการเป็นหน่วย FTSE จำนวนเต็ม จำนวนอื่น และจำนวนครึ่งต่อจำนวนคนที่ทำผลงานทางด้านวิชาการ

3. ตัวแปรที่ทำการศึกษา มีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ สถาบัน คณะวิชา วุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งบริหาร ประสบการณ์การทำงาน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ สถานภาพทางวิชาการของอาจารย์คือ งานสอน งานวิจัย งานนิเทศการสอน งานแต่งและเรียบเรียง ตำรา งานเขียนบทความทางวิชาการ งานประดิษฐ์ทางวิชาการ และงานบริการทางวิชาการแก่ชุมชน

คำจำกัดความ

วิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ หมายถึง กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมี 4 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง และวิทยาลัยครูกาญจนบุรี

อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการที่ได้รับบรรจุในตำแหน่งอาจารย์ ที่มาปฏิบัติงานจริง ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่งในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ ไม่รวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ หรือปฏิบัติงานที่อื่น ๆ

สถานภาพทางวิชาการ หมายถึง สถานะที่แสดงถึงงานวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงใต้ต่าง ๆ ได้แก่ วุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งบริหาร ประสบการณ์ การค้นคว้าและเผยแพร่วิชาการ งานสอน งานนิเทศการสอน งานวิจัย งานให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

วุฒิ หมายถึง ความสามารถทางวิชาการที่ศึกษาสะสมพอคุณโดยมีการรับรองวิทยฐานะ และได้รับการกำหนดมาตรฐานความรู้ จำแนกได้เป็น 4 ระดับ คือ ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

ตำแหน่งทางวิชาการ หมายถึง ประสบการณ์และผลงานทางวิชาการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งทางวิชาการและได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ในวิทยาลัยครูหรือได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ 1, อาจารย์ 2 และอาจารย์ 3 (เพ็ญ วรรณศิริ, สัมภาษณ์)

ตำแหน่งบริหาร หมายถึง ตำแหน่งอธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าสำนักงานอธิการ ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่ายที่ได้กำหนดไว้ในส่วนราชการตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518

ประสบการณ์ หมายถึง ประสบการณ์การทำงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ปฏิบัติราชการในวิทยาลัยครู ตั้งแต่เริ่มรับราชการในวิทยาลัยครูจนถึงปัจจุบัน โดยไม่รวมเวลาที่พักราชการ หรือไปช่วยราชการที่แห่งอื่นที่ไม่ใช่วิทยาลัยครู

การค้นคว้าและเผยแพร่วิทยาการ หมายถึง งานที่อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้าเขียนบทความ แต่งตำรา เขียนรายงาน การทำวิจัย หรือประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา การรับเชิญไปเป็นวิทยากรในสาขาวิชาที่สังกัดหรือในงานที่วิทยาลัยได้รับผิดชอบ

งานสอน หมายถึง กิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างที่อาจารย์ผู้สอนจัดขึ้นเพื่อมุ่งให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนทั้งภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียน

งานนิเทศการสอน หมายถึง งานที่อาจารย์ออกนิเทศนักศึกษาฝึกสอน และฝึกงานทั้งในเวลาหรือนอกเวลาเพื่อดูสิ่งแวดลอม บุคลิกภาพ เจตคติของนักศึกษา

งานวิจัย หมายถึง งานที่อาจารย์ใช้ความรู้ความสามารถทำการวิจัย ซึ่งเป็นงานที่ครอบคลุมเรื่องหลักการและระเบียบวิธีการวิจัย เทคนิคการดำเนินการวิจัย การประมวลผล และการสรุปผลการวิจัย

งานให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและสังคม หมายถึง งานที่อาจารย์ใช้ความรู้ความสามารถ เผยแพร่วิทยาการและเทคนิคใหม่ ๆ ซึ่งเป็นงานที่ครอบคลุมเรื่องการวางแผนและการจัดฝึกอบรมให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ได้แก่ การเป็นวิทยากรอบรมสัมมนา และวิทยากรออกอากาศเผยแพร่ความรู้ทางวิทยุกระจายเสียงหรือทางวิทยุโทรทัศน์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ลักษณะของประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ อาจารย์ในวิทยาลัยครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ปฏิบัติงานจริงตลอดปีการศึกษา 2526 โดยไม่นับรวมอาจารย์ที่ไปช่วยราชการ ณ หน่วยงานอื่น และผู้ที่ลาศึกษาต่อ จำนวนรวมทั้งสิ้น 493 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

2.1 เกณฑ์การคำนวณค่าปริมาณงานคํานงานสอนและงานนิเทศการสอน ผู้วิจัยได้คํานวณตามสูตรการคํานวณค่าปริมาณงานคํานงานสอนและงานนิเทศการสอนของ อาจารย์ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งคํานวณเป็นหน่วยค่าคะแนนปริมาณงานสอนและงานนิเทศการสอนใช้ชื่อเรียกว่า FTSE (Full Time Student Equivalent)

2.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่ได้พัฒนาจากแบบบันทึกการปฏิบัติงานอาจารย์คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2523 โดยผู้วิจัยได้ปรับและเปลี่ยนให้เหมาะสมกับลักษณะงานวิชาการของ สถาบันวิทยาลัยครู และสะดวกต่อการกรอกข้อมูลของประชากร เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตาม ขั้นตอนดังต่อไปนี้คือ

3.1 ขออนุมัติกรมการฝึกหัดครู เพื่อสำรวจข้อมูลสถานภาพทางวิชาการของ อาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครู หมู่บ้านจอมบึง วิทยาลัยครูกาญจนบุรี

3.2 สำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพทางวิชาการคํานต่าง ๆ ของ อาจารย์ในปีการศึกษา 2526 ที่ปรากฏในเอกสารหลักฐานของทางราชการ

3.3 กรอกข้อมูลการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ได้สำรวจแล้วไปให้อาจารย์แต่ละคน ตรวจสอบ และแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อมูลในการปฏิบัติงานของตน

3.4 เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ตามกระบวนการ ดังนี้คือ

4.1 วิเคราะห์จำนวนประชากรที่มีระดับวุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งของ วิชาการ ตำแหน่งบริหาร ประสบการณ์ คณะวิชาและวิทยาลัยที่สังกัด โดยใช้ค่า ร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ผลงานทางวิชาการด้านต่าง ๆ ได้แก่ งานสอน งานนิเทศ การสอน งานวิจัย งานแต่งตำรา งานเขียนบทความ งานบริการทางวิชาการแก่สังคม ของประชากร โดยการคำนวณค่าปริมาณงานและงานนิเทศการสอนเป็นหน่วย FTSE (Full Time Student Equivalent) วิเคราะห์ผลงานโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนผลงานทางวิชาการด้าน อื่น ๆ ใช้การวิเคราะห์โดยค่าร้อยละ (Percentage)

4.3 เปรียบเทียบสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันตก จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งบริหาร ประสบการณ์ คณะวิชาที่สังกัด โดยใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) และจำแนกโดยค่าร้อยละ (Percentage)

4.4 เปรียบเทียบสถานภาพทางวิชาการของอาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยครูใน กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก โดยใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) และจำแนกโดย ค่าร้อยละ (Percentage)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับผู้บริหารวิทยาลัยครู ในการวางแผนและปรับปรุงพัฒนา คุณภาพทางการศึกษา
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานบริหารบุคคลของแต่ละวิทยาลัย
3. เพื่อประโยชน์ต่อการจัดหาทรัพยากรบุคคลมาเสริมโครงการกลุ่มวิทยาลัยครู ภาคตะวันตกให้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยวิธีการแลกเปลี่ยนอาจารย์ในแต่ละ วิทยาลัย